

ADSUM

PARAFIALNY BIULETYN
**PARAFIA PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO
W CZERNICY**

✝ Niedziela, 29 marca 2026 r. ✝ nr 1470 ✝ Rok XXXVI ✝

Triduum Paschalne 2026

Wielki Czwartek

19:00 Msza Wieczerzy Pańskiej

/adoracja w Kaplicy Adoracji do godz. 22:00/

Wielki Piątek

8:00 Jutrznia i Godzina czytań

/adoracja w Kaplicy Adoracji do godz. 18:30/

12:00 Droga krzyżowa

19:00 Liturgia na cześć Męki Pańskiej

/adoracja w Grobie Pańskim do godz. 22:00/

Wielka Sobota

8:00 Jutrznia i Godzina czytań

/adoracja w Grobie Pańskim do godz. 18:00/

Błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny

Czernica 9:30; 10:00; 12:00 (przed kościołem)

Wojnowice 10:30; 11:00 (przed kościołem)

Jeszkowice 11:30 (przy pomniku)

21:00 Wigilia Paschalna w Wielką Noc

Niedziela Zmartwychwstania

7:30 Jutrznia (Wojnowice)

8:00 Msza w dzień (Wojnowice)

11:00 Msza w dzień (Czernica)

17:00 Nieszpory "chrzcielne" (Czernica)

MARZEC 29 niedziela	Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej <i>Iz 50, 4-7; Ps 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R.: 2a); Flp 2, 6-II; Por. Flp 2, 8-9; Mt 26, 14 – 27, 66;</i> 8:00 Czernica +Agnieszka MARCZAK /2 r. śm. – od koleżanek i kolegów z KGW w Czernicy/ 10:00 Wojnowice +Sylwester, +Józefa(k) ANTAS /18 r. śm./, +Stanisława(k) ANTAS 12:00 Czernica +Henryk, +Czesława(k), +Józef(m), ++ z rodz. STECKIEWICZ 16:00 Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym
----------------------------------	---

Ewangelia (Mt 21, 1-11)

Wjazd Jezusa do Jerozolimy

Gdy się zbliżyli do Jerozolimy i przyszedli do Betfage na Górze Oliwnej, wtedy Jezus posłał dwóch uczniów, mówiąc im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie uwiązaną oślicę i przy niej źrebię. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie. A gdyby wam ktoś coś mówił, powiecie: „Pan ich potrzebuje i zaraz je odeśle”».

A stało się to, żeby się spełniło słowo Proroka: «Powiedzcie Córze Syjonu: Oto Król twój przychodzi do ciebie łagodny, siedzący na osiołku, źrebięciu oślicy».

Ucniowie poszli i uczynili, jak im Jezus polecił. Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich. Tłum zaś ogromny stał swe płaszcze na drodze, a inni obcinali gałązki z drzew i stali nimi drogę. A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno:

«Hosanna Synowi Dawida!

Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie!

Hosanna na wysokościach!»

Gdy wjechał do Jerozolimy, poruszyło się całe miasto, i pytano: «Kto to jest?»

A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

W tej scenie wypełnia się to, co zostało napisane przez proroka Zachariasza: “Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny – jedzie na osiołku, na oślątku, źrebięciu oślicy” (Za 9,9). To król pokoju przybrany w prostotę.

Ten wspaniały fragment Ewangelii mówi o pokorze Pana Jezusa, cnocie, która jest nierozdzielna od otwartego uznania prawdy. Nie przyjeżdża na pięknym koniu, ale na skromnym i spokojnym osiołku. A jednak, jest Królem!, i jego panowanie

rozciąga się aż po krańce ziemi (por. Za 9,10). To, co w słowach proroka jawiło się jako coś tajemniczego, wypełnia się całkowicie w Chrystusie. Pan Jezus jest królem, i dlatego wkracza do Jerozolimy, ale nie przemocą, nie rozgłaszając powstania przeciw rzymskim wojskom. Jego potęga rodzi się z prostoty, bożego pokoju, jedyne źródła zbawczej mocy. Święty Josemaría, w homilii na temat tego fragmentu zaznacza, że „kiedy się zbliża chwila Jego Męki, Jezus, chcąc okazać swoją królewską godność, w sposób obrazowy, triumfalnie wkracza do Jerozolimy na osie!”[1].

Błogosławiony Álvaro del Portillo wspominał, że św. Josemaría „mówił nam wiele razy o tym biednym osiołku, narzędziu triumfu Pana Jezusa, w którym widział odzwierciedlonych wszystkich chrześcijan, którzy poprzez dobrze wykonaną pracę zawodową, zrobioną w obliczu Boga, starają się uczynić obecnym Chrystusa między swoimi kolegami i przyjaciółmi, niosąc go w swoim życiu i w swoich działaniach przez wioski i miasta, aby tylko Bóg został wywyższony”[2].

Trochę dalej, bł. Álvaro zwraca uwagę, że “Ewangelia nie mówi nam imion tych dwóch uczniów, którym Pan Jezus dał za zadanie, aby przyprowadzili osiołka, ale z kolei stwierdza, że dokładnie wypełnili polecenie Pana (...). Uległość tych ludzi, aby skupić się dokładnie na tym, co im zlecono, była warunkiem poprzedzającym uroczysty wjazd Chrystusa do Jerozolimy, zapowiedź ostatecznego zwycięstwa nad grzechem, jakie miał odnieść parę dni później na ołtarzu Krzyża”[3]. I ciągnąc swoje wspomnienia, zwracał uwagę, że „aby osiołek mógł nieść Pana (...) potrzebne było, aby jakaś dusza apostołska poszła odwiązać go od żłobu. W taki sposób każdy z nas powinien iść do dusz, które nas otaczają, i które czekają na rękę apostoła (...), która odwiąże je od żłobu rzeczy światowych, aby być tronem Pana”[4].

„Tłum zaś ogromny słał swe płaszcze na drodze” po której miał przejść Pan Jezus (w.8), jako gest intronizacyjny, właściwy dynastii dawidowej (por. 2 Krl 9,13). Witali go także gałązkami z drzew, wołając głośno słowami psalmu 118, ogłaszając, że jest Mesjaszem: „Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie!” (Ps 118,26), dodając okrzyk „Hosanna”, który oznacza „wybaw nas, pomóż nam”. Ich wołanie brzmi jak radosne uwielbienie i wybuch nadziei w bliskie odnowienie królestwa Dawida i, wraz z nim, w wyczekiwanie odkupienie Izraela.

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego streszcza w ten sposób to, co dziś czytamy w Ewangelii: „W oznaczonym czasie Jezus postanowił udać się do Jerozolimy, aby tam cierpieć, umrzeć i zmartwychwstać. Jako Król-Mesjasz, zwiastujący nadejście Królestwa, wjeżdża do miasta na osiołku. Witają go dzieci, których wołanie podejmuje Kościół w Eucharystii na Sanctus: "Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie" (Mt 21,9). Uroczystą celebracją tego wydarzenia w Niedzielę Palmową liturgia Kościoła rozpoczyna Wielki Tydzień”[5].

[1] Św. Josemaría, Przyjaciele Boga, n. 103. , [2] Bł. Álvaro del Portillo, List, 1 kwietnia 1992 r.

[3] Św. Josemaría, Notatki z rozmowy, 30 marca 1947 r. (AGP, biblioteka, P01, IX-1982, p.56), cytowano Ibidem., [4] Bł. Álvaro del Portillo, List, 1 kwietnia 1992 r., [5] Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, n. 111.

AUDIENCJA GENERALNA OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV (vatican.va)

Środa, 25 marca 2026 r Sobór Watykański II w świetle jego Dokumentów. Kościół w swoim wymiarze hierarchicznym.

(Ef 2, 19-20) Nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus..

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry i witajcie!

Kontynuujemy cykl katechez na temat dokumentów Soboru Watykańskiego II, komentując Konstytucję dogmatyczną o Kościele *Lumen gentium* (LG). Po przedstawieniu Kościoła jako Ludu Bożego, dzisiaj rozważymy jego strukturę hierarchiczną.

Kościół katolicki odnajduje swój fundament w Apostołach, wybranych przez Chrystusa jako żywe filary Jego Mistycznego Ciała, i posiada on wymiar hierarchiczny, który służy jedności, misji i uświęceniu wszystkich członków. Ten sakrament święceń jest trwale oparty na Apostołach (por. Ef 2, 20; Ap 21, 14), jako autorytatywnych świadkach zmartwychwstania Jezusa (por. Dz 1, 22; 1 Kor 15, 7) oraz posłanych przez samego Pana z misją do świata (por. Mk 16, 15; Mt 28, 19). Ponieważ Apostołowie są powołani do wiernego strzeżenia zbawczej nauki Mistrza (por. 2 Tm 1, 13-14), przekazują oni swoją posługę ludziom, którzy – aż do powrotu Chrystusa – nieustannie uświęcają, prowadzą i nauczają Kościół „dzięki tym, którzy są ich następcami w misji pasterskiej” (KKK, nr 857).

Owa sukcesja apostołska, mająca swe oparcie w Ewangelii i Tradycji, jest omówiona w rozdziale III Konstytucji *Lumen gentium*, zatytułowanym: „O hierarchicznym ustroju Kościoła, a w szczególności o episkopacie”. Sobór naucza, że struktura hierarchiczna nie jest konstrukcją ludzką, służącą wewnętrznej organizacji Kościoła jako ciała społecznego (por. LG, 8), lecz jest ustanowiona przez Boga, mając na celu przedłużenie misji powierzonej przez Chrystusa Apostołom aż do końca czasów.

Fakt, że temat ten został poruszony w rozdziale III, po tym jak w dwóch pierwszych rozdziałach rozważano samą istotę Kościoła (por. *Acta Synodalia* III/1, 209-210), nie oznacza, że struktura hierarchiczna jest elementem wtórnym w stosunku do ludu Bożego: jak zauważa Dekret *Ad gentes*, „Apostołowie stali się załączkami nowego Izraela, a równocześnie początkiem świętej hierarchii” (nr 5), jako wspólnota odkupionych przez Paschę Chrystusa, ustanowiona jako środek zbawienia dla świata.

Aby zrozumieć intencję Soboru, należy uważnie przeczytać tytuł III rozdziału *Lumen gentium*, który wyjaśnia podstawową strukturę Kościoła, otrzymaną od Boga Ojca przez Syna i dopełnioną przez wylanie Ducha Świętego. Ojcowie soborowi nie chcieli przedstawiać instytucjonalnych elementów Kościoła, jak mogłoby to sugerować słowo „konstytucja”, rozumiane w sensie współczesnym. Dokument koncentruje się natomiast na „kapłaństwie służebnym, czyli hierarchicznym”, które różni się „istotą, a nie tylko stopniem” od wspólnego kapłaństwa wiernych, przypominając, że są one „wzajemnie sobie przyporządkowane; jedno i drugie bowiem we właściwy sobie sposób uczestniczą w jedynym kapłaństwie Chrystusa” (LG, 10). Sobór mówi więc o posłudze, która jest przekazywana mężczyznom obdarzonym *sacra potestas* [świętą władzą] (por. LG, 18) do posługi w Kościele: skupia się w szczególności na episkopacie (LG, 18-27), a następnie na prezbiteracie (LG, 28) i diakonacie (LG, 29) jako stopniach jednego sakramentu święceń.

Używając przymiotnika „hierarchiczny”, Sobór chce zatem wskazać na święte pochodzenie posługi apostoelskiej w działaniu Jezusa, Dobrego Pasterza, a także na jej wewnętrzne relacje. Biskupi przede wszystkim, a poprzez nich prezbiterzy i diakoni, otrzymali zadania (łac. *munera*), które prowadzą ich do służby „wszystkim, którzy należą do Ludu Bożego”, aby „w sposób wolny i uporządkowany dążąc do tego samego celu doszli do zbawienia” (LG, 18).

Lumen gentium wielokrotnie i w sposób dobitny przypomina o kolejalnym i komunijnym charakterze tej misji apostoelskiej, podkreślając, że „misja, którą Pan powierzył pasterzom swego ludu, jest prawdziwą służbą, wymownie nazywaną w Piśmie świętym «diakonią», czyli posługiwaniem” (LG, 24). Rozumiemy zatem, dlaczego św. Paweł VI przedstawił hierarchię jako rzeczywistość „zrodzoną z miłości Chrystusa, aby urzeczywistniać, szerzyć i gwarantować nienaruszone i owocne przekazywanie skarbu wiary, wzorców, przykazań i charyzmatów, pozostawionych przez Chrystusa Jego Kościołowi” (Alloc. 14 września 1964: *Acta Synodalia III/1*, 147).

Drogie siostry, drodzy bracia, módlmy się do Pana, aby posyłał swojemu Kościołowi wyświęconych szafarzy: pałających ewangeliczną miłością, oddanych dobru wszystkich ochrzczonych i mężnych misjonarzy w każdej części i świata.

PRZEWODNIK PO WIELKIM TYGODNIU – poznaj aby zrozumieć

Aby nie pominąć ważnych i znaczących miejsc podczas zwiedzania oraz by się po prostu nie zgubić, warto sięgnąć po przewodnik, który ma być pomocą w często nieznanej, bądź niezrozumiałej nam rzeczywistości. Wychodząc naprzeciw najważniejszych świąt naszej wiary, proponujemy krótki przewodnik po czasie, który przed nami. Trudno w jednym artykule przedstawić znaczenie obrzędów Wielkiego Tygodnia, by uczynić to w sposób dostateczny. Niech ta refleksja oparta na starożytnych symbolach chrześcijańskich, będzie pomocna w głębszym

rozumieniu i przeżywaniu Niedzieli Palmowej oraz Triduum Paschalnego, tak bogatego w treści i symbole.

Niedziela Palmowa – z palmą w tle

Dzięki zieloności liści palma posiada duże zdarzenie symboliczne. Greckie słowo „phoeniks” oznacza kolor czerwony, palmę i ptaka feniksa. Można widzieć związek pomiędzy tymi trzema znaczeniami: kolor czerwony przywołuje krew męczenników, palma – opór w czasie prześladowań, feniks – cudownego ptaka odradzającego się z popiołów. Każde z tych znaczeń odnieść możemy do Chrystusa. Kolor czerwony był jednym z najdroższych barwników, dlatego na szaty w tym kolorze pozwolić mogli sobie głównie ludzie zamożni. Czerwień tego dnia ma podwójne znaczenie. Ukazuje nam to pięknie liturgia tego dnia. Składa się ona z dwóch części. Pierwsza to procesja, przed którą błogosławi się palmy – aby je nieść w procesji – i odczytuje ewangelię o wjeździe Chrystusa do Jerozolimy. Ten moment wskazuje na Chrystusa Władcę i Króla wjeżdżającego do Miasta Świętego, które jest zapowiedzią Niebieskiego Jeruzalem, do którego zdążamy wszyscy za naszym Panem, który sam dał nam tego przykład. Akcent w tym dniu położony jest nie na błogosławieniu palm, lecz na procesji na cześć Chrystusa Króla triumfalnie wjeżdżającego do Jerozolimy. Godność królewską Chrystusa podkreślają antyfony i pieśni śpiewane w czasie błogosławienia palm i procesji. Druga część liturgii tego dnia związana jest z Ofiarą Jezusa. Opis Męki Pańskiej prowadzi nas pod krzyż, gdzie dokonuje się nasze zbawienie. Każda Msza Święta jest naszym uczestnictwem w zbawczej Ofierze Chrystusa. To my stajemy pod krzyżem Pana, patrząc na Jego Ciało i Krew przelewaną i ofiarowaną za nas na ołtarzu. Niedziela Palmowa stawia przed nami dwa aspekty misterium paschalnego – Tryumfu naszego Zbawiciela dokonanego na Krzyżu.

Wielki Czwartek – Drzewo Życia

Wizerunek drzewa z pogrążonymi w ziemi korzeniami i z koroną skierowaną ku niebu może symbolizować połączenie między niebem a ziemią. Liście, odrastające co roku, symbolizują śmierć i odrodzenie. Drzewo życia jest symbolem Krzyża Chrystusa, właściwego drzewa życia, ponieważ przez jego śmierć na krzyżu zostało dane nam życie, które utraciliśmy w Raju.

Choć Triduum Paschalne rozpoczyna się Mszą Wieczerzy Pańskiej popołudniu, my przyjrzymy się temu dniowi całościowo, uwzględniając także Mszę Krzyżma, którą odprawia się w katedrze w godzinach przedpołudniowych. W antyfonie na wejście Mszy Wieczerzy Pańskiej znajduje się cała charakterystyka tego dnia: Chlubimy się krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa, w Nim jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie, przez niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni. Drzewo, które daje olej na uleczenie zranionej grzechem ludzkiej godności, to obraz Kościoła (lud wierny ze swymi prezbiterami i diakonami), który gromadzi się w swoim kościele katedralnym pod przewodnictwem swego biskupa, by konsekrować święte krzyżmo – olej używany podczas chrztu, bierzmowania, święceń kapłańskich, poświęcenia kościołów i ołtarza – oraz pobłogosławić olej chorych i katechumenów. Celebracja ta w sposób jasny ukazuje jedność kapłaństwa i Ofiary Chrystusa trwającej w Kościele.

Drzewo, które daje życie prowadzi nas do Wieczernika, gdzie Chrystusa ustanowił Eucharystie i nierozłączne z nią kapłaństwo. Ta Msza św. jest zarówno upamiętnieniem Paschy Pana, która w Wieczerniku się rozpoczęła, jak też pamiątką ustanowienia kapłaństwa, przez które przedłuża się w świecie posłannictwo i ofiara Chrystusa. Jest wreszcie przypomnieniem wszystkim ochrzczonym miłości, jaką Pan ukochał nas, aż do śmierci, która wyraża się obrzędem umycia nóg, ukazaniem co to znaczy służyć bliźnim, co to znaczy w praktyce realizować nakaz Chrystusa – to czynicie na moją pamiątkę.

Wielki Piątek – Baranek

Aby zrozumieć symbol Baranka Paschalnego, należy sięgnąć do 12 rozdziału Księgi Wyjścia. Dla nas Barankiem jest Jezus – oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Liturgia Męki Pańskiej nie jest Mszą św. Kościół w tym dniu powstrzymuje się od sprawowania Najświętszej Ofiary. W swej strukturze liturgia wielkopiątkowa wyróżnia: Liturgię Słowa, Adorację Krzyża Świętego oraz Komunię Świętą. W centrum Liturgii Słowa znajduje się opis Męki Pańskiej według św. Jana – bezpośredniego świadka tych wydarzeń, oraz uroczyście rozbudowana modlitwa powszechna. W Chrystusie spełniło się to, co od dawna było przyobiecane pod osłoną figury kryjącej w sobie misterium: prawdziwy Baranek zastąpił baranka, który Go zapowiadał. Ofiara, która wykonała się na Golgocie, złożona została za wszystkich ludzi, wszystkich czasów, dlatego w modlitwie powszechnej otacza się wszystkich ludzi. Dalej prowadzi nas liturgia do adoracji Krzyża. Wpatrując się w krzyż swego Pana i Oblubieńca, Kościół obchodzi swoje narodzin i rozmyśla nad powierzonym sobie posłannictwem, aby na wszystkie narody rozszerzać owoce męki Chrystusa, jakie w tym dniu wspomina z wdzięcznością. Spożycie „Baranka wielkanocnego na słońcu upieczonego” z darów konsekrowanych podczas Wieczerzy Pańskiej zakańcza pierwszy dzień celebrowania Świąt Paschalnych.

Wielka Sobota – Zając

Zając zmieniający w ciągu roku swoje futro został zinterpretowany przez św. Ambrożego jako symbol zmartwychwstania i przemiany, a także jako znak czuwania i ciągłego oczekiwania (śpi w dzień, czuwa w nocy). W Wielką Sobotę nie sprawuje się żadnej liturgii, oprócz porannej Liturgii Godzin. Kościół czuwa i trwa przy Grobie Pańskim, rozważając mękę i śmierć Chrystusa oraz jego zstąpienie do otchłani, także modli się i zachowuje post w oczekiwaniu na Jego zmartwychwstanie. Dzień ten upływa pod znakiem ciszy i czuwania, które swą kulminację osiągają w Wigilii Paschalnej, kończącej drugi dzień świętowania a jednocześnie rozpoczynającej już trzeci dzień świętowania – Rezurekcyjne celebrowanie wielkiej nocy czuwania.

Niedziela Zmartwychwstania – Jajko

Od zarania dziejów jajko było postrzegane jako symbol płodności i nowego, rodzącego się na wiosnę życia. Do chrześcijańskich obyczajów przeszło jajko wielkanocne, pisanka, i zostało połączone ze zmartwychwstaniem. Msza św. Wigilii Paschalnej jest już Mszą Rezurekcyjną, dlatego ma rozpocząć się po zachodzie słońca, aby celebrować już Świętą Wielką Noc.

Zgodnie z bardzo dawną tradycją noc ta jest czuwaniem na cześć Pana. Posłuszni upomnieniu Ewangelii, trzymając w rękach zapalone świece, jesteśmy podobni do ludzi, którzy oczekują swego Pana, aby gdy powróci, zastał nas czuwających i zaprosił do swego stołu. Czuwanie tej nocy ma następujący układ: po obrzędzie światła, który jest pierwszą częścią Liturgii Zmartwychwstania, i Orędziu Wielkanocnym, Kościół święty rozważa wielkie dzieła, jakich Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu, oraz wyraża ufność w słowo i obietnice Boże. Jest to podstawowa część Wigilii Paschalnej. Następnie Kościół wraz ze swymi nowymi członkami, odrodzonymi we chrzcie, a jeśli się nie chrzci, to modląc się za wszystkich, którzy na całym świecie w tę noc przyjmą sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego, odnawia przyrzeczenia chrzcielne i zostaje zaproszony do stołu na ucztę przygotowaną przez Pana, jako pamiątka Jego śmierci i zmartwychwstania, w oczekiwaniu na jego powrót. Nowe życie, którego zadatek otrzymaliśmy we chrzcie św. i umacniamy Eucharystią, jest wypełnieniem obietnic danych już w Ogrodzie Eden. Zanurzeni w mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa przez chrzest, stajemy się nowym ludem wyzwolonym z mocy zła. Tamto wyzwolenie z niewoli faraona ludu Izraelskiego, przechodzącego przez wody Morza Czerwonego, było zapowiedzią tego co dokonało się na krzyżu, a w czym uczestniczymy dzięki chrztowi, otrzymujemy nowe życie. Liturgia tej nocy streszcza w sobie największą tajemnicę naszego odkupienia, jest więc najważniejszą liturgią roku. Pozostaje jeszcze radość dnia Wielkanocnego, którą zamyka uroczysta celebracja Nieszporów Zmartwychwstania tzw. „chrzcielnych”, kończąc w ten sposób trzeci dzień Triduum Paschalnego.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE - 29 marca 2026

1. Rozpoczynamy Wielki Tydzień. Błogosławieństwo palm podczas każdej Mszy Niedzieli Palmowej. Główna Msza św. z procesją o godz. 12.00 - liturgia rozpocznie się na zewnątrz kościoła. Po Mszy św. o godz. 12.00 konkurs na palmę "Naj-". Zapraszamy szczególnie dzieci, jednak wiek uczestników nie ma znaczenia.
2. Ostatnie Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym i możliwością ucałowania relikwii Krzyża Świętego dziś (29 marca) o godz. 16.00 w Czernicy. Za udział w nabożeństwie w Wielkim Poście można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
3. Przedświąteczne odwiedziny chorych z posługą sakramentalną we wtorek 31 marca od godz. 9:00.
4. Zapowiedzi przedślubne. Sakramentalny związek małżeński pragną zawrzeć: Mateusz Zdzisław JANIK, rzym.-kat., syn Zdzisława i Aleksandry, zam. w Czernicy oraz Edyta Justyna BOROWCZYK, rzym.-kat., córka Mariusza i Anny, zam. w Czernicy. (zap. 1 i 2)
Ktokolwiek wiedziałby, iż jakieś przeszkody wzbraniają tym osobom zawarcie związku małżeńskiego, ma obowiązek zawiadomić o tym ks. Proboszcza Parafii.
5. Kancelaria parafialna w najbliższym czasie we wtorek 31 marca w godz. 16:00-17:00; 7 kwietnia w godz. 16:00-17:00.

6. Zapraszam do pomocy w przygotowaniu kaplicy adoracji (ciemnicy) oraz kaplicy Grobu Pańskiego w poniedziałek 30 marca po wieczornej Mszy.
7. W czasie Triduum Paschalnego możliwość uzyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami: w Czwartek za odmówienie strof hymnu Przed tak wielkim Sakramentem w czasie uroczystego wystawienia Najświętszego Sakramentu po Mszy, w Wielki Piątek za pobożne uczestnictwo w adoracji Krzyża podczas liturgii Męki Pańskiej, w Wielką Sobotę za odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych w czasie liturgii Wigilii Paschalnej, w niedzielę Wielkanocną za pobożne przyjęcie papieskiego błogosławieństwa "Urbi et orbi", choćby tylko przez radio lub telewizję.
8. W Wielki Piątek, 18 kwietnia, wszystkich wiernych, którzy ukończyli 14. rok życia, aż do śmierci obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Natomiast wiernych w wieku od ukończenia 18. roku życia do rozpoczęcia 60. roku życia obowiązuje dodatkowo post, polegający na powstrzymaniu się od spożywania mięsa i ograniczeniu się do spożycia jednego posiłku do syta i dwóch niepełnych (kan. 1252 KPK). Zachęcamy do zwyczajowego postu w Wielką Sobotę.
9. Ofiary składane podczas liturgii w Wielki Piątek, przeznaczone są na bazylikę Bożego Grobu w Jerozolimie.
10. Błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny
 - Czernica 9.30; 10.00; 12.00 (przed kościołem)
 - Wojnowice 10.30; 11.00 (przed kościołem)
 - Jeszkowice 11.30 (przy pomniku)Ofiary składane przy okazji błogosławieństwa pokarmów przeznaczone są na dekoracje oraz kwiaty do kościołów naszej Parafii.
11. W poniedziałek wielkanocny ofiary składane na tacę przeznaczone są na Seminarium Duchowne i Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu.
12. W piątek 10 kwietnia przypada w naszej parafii adoracja wieczysta Najświętszego Sakramentu. Msza św. na rozpoczęcie adoracji w Czernicy o godz. 7.00, zakończenie adoracji o godz. 10.00. Msza św. na rozpoczęcie adoracji w Wojnowicach o godz. 18.00, po Mszy nabożeństwo do św. Wawrzyńca oraz wystawienie Najświętszego Sakramentu do godz. 21.00 i Apel Jasnogórski.
13. Dziękuję za wszystkie składane ofiary, prace przy kościołach i plebanii oraz wszelką pomoc w przygotowaniach do świąt.

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY - KWIECIEŃ 2026

Za kapłanów przeżywających kryzys — Módlmy się za kapłanów przeżywających kryzys w swoim powołaniu, aby znaleźli towarzyszenie duchowe, którego potrzebują i aby wspólnoty wspierały ich w duchu zrozumienia i modlitwy.

KALENDARZ LITURGICZNY

30 marca 2026 — 5 kwietnia 2026

14 tydzień roku 2026

MARZEC 30 poniedz.	Wielki Poniedziałek <i>Witaj, nasz Królu i Zbawicielu, Ty sam zlitowałeś się nad grzesznymi.</i> 17:30 Wojnowice +Joanna SZTENC/10 r. śm./, +Jana(k) , +Eugeniusz PRZYBYŁEK
MARZEC 31 wtorek	Wielki Wtorek <i>Witaj, nasz Królu, posłuszny woli Ojca, jak cichego baranka zaprowadzono Ciebie na ukrzyżowanie.</i> 17:30 Czernica O powołania kapłańskie, zakonne i misyjne
KWIECIEŃ 1 środa	Wielka Środa <i>Witaj, nasz Królu i Zbawicielu, Ty sam zlitowałeś się nad grzesznymi.</i> 17:30 Wojnowice W int. Piotra SIKORSKIEGO / 18 rocz. ur./
KWIECIEŃ 2 czwartek	Wielki Czwartek Święte Triduum Paschalne <i>Duch Pański nade mną, posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.</i> 19.00 Czernica Msza Wieczery Pańskiej W int. ks. Proboszcza /adoracja w Kaplicy Adoracji do godz. 22.00/
KWIECIEŃ 3 piątek	Wielki Piątek Męki Pańskiej <i>Dla nas Chrystus stał się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię.</i> 8.00 Czernica Jutrznia i Godzina Czytań /adoracja w Kaplicy Adoracji do godz. 18.30/ 12.00 Czernica Droga Krzyżowa 19.00 Czernica Liturgia na cześć Męki Pańskiej /adoracja w Grobie Pańskim do godz. 22.00/
KWIECIEŃ 4 sobota	Wielka Sobota <i>Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana</i> 8.00 Czernica Jutrznia i Godzina Czytań /adoracja w Grobie Pańskim do godz. 18.00/ 21.00 Czernica Wigilia Paschalna w Wielką Noc W int. parafian
KWIECIEŃ 5 niedziela	Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego <i>Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha. Odprawiamy nasze święto w Panu.</i> 7:30 Wojnowice Jutrznia 8.00 Wojnowice 11.00 Czernica +Norbert ANTOS /od mieszkańców ul. Odrzańskiej/ 17.00 Czernica - Nieszpory "chrzcielne" Koniec Triduum Paschalnego

KALENDARZ LITURGICZNY

6 kwietnia 2026 — 12 kwietnia 2026

15 tydzień roku 2026

KWIECIEŃ 6 poniedz.	Poniedziałek w oktawie Wielkanocy <i>Dz 2, 14. 22b-32; Ps 16 (15), 1b-2a i 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: por. 1b); Ps 118 (117), 24; Mt 28, 8-15;</i> 9:00 Wojnowice 11:00 Czernica +Halina PULNIK / z ok. urodzin od Stanisława /
KWIECIEŃ 7 wtorek	Wtorek w oktawie Wielkanocy <i>Dz 2, 36-41; Ps 33 (32), 4-5. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 5b); Ps 118 (117), 24; J 20, 11-18;</i> 17:30 Czernica +Stanisław WRONA /od Asi z rodziną/
KWIECIEŃ 8 środa	Środa w oktawie Wielkanocy <i>Dz 3, 1-10; Ps 105 (104), 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: por. 3b); Ps 118 (117), 24; Łk 24, 13-35;</i> 17:30 Wojnowice W int. Hanny i Nikodema /urodzinowa o Boże bł. i potrzebne łaski/
KWIECIEŃ 9 czwartek	Czwartek w oktawie Wielkanocy <i>Dz 3, 11-26; Ps 8, 2ab i 5. 6-7. 8-9 (R.: por. 2ab); Ps 118 (117), 24; Łk 24, 35-48;</i> 7:00 Czernica +Ryszard ANTOS /od rodz. z Jaworzna: ŻESŁAWSKICH, BIELAKÓW i Stanisława ZAPRZAŁSKIEGO/
KWIECIEŃ 10 piątek	Piątek w oktawie Wielkanocy <i>Dz 4, 1-12; Ps 118 (117), 1b-2 i 4. 22-24. 25-27a (R.: por. 22); Ps 118 (117), 24; J 21, 1-14;</i> 7:00 Czernica <i>Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 10:00</i> 18:00 Wojnowice W int. powierzanych św. Wawrzyńcowi <i>Nabożeństwo do św. Wawrzyńca i błogosławieństwo miodu i oleju laurowego</i> <i>Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 21:00</i>
KWIECIEŃ 11 sobota	Sobota w oktawie Wielkanocy <i>Dz 4, 13-21; Ps 118 (117), 1bc i 14-15b. 16-18. 19-21 (R.: por. 21a); Ps 118 (117), 24; Mk 16, 9-15;</i> 17:00 Czernica W int. Stanisława(m) BANIAKA /w 80 r. ur./
KWIECIEŃ 12 niedziela	Druga Niedziela Wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego <i>Dz 2, 42-47; Ps 118 (117), 2-4. 13-15. 22-24 (R.: por. 1c); 1 P 1, 3-9; Por. J 20, 29; J 20, 19-31;</i> 8:00 Czernica W int. rodz. BRONISZEWSKICH o potrzebne łaski 10:00 Wojnowice W int. Krzysztofa /60 r. ur./ oraz Krzysztofa i Marii /w 40 r. sak. małżeństwa/ 12:00 Czernica +Agnieszka MARCZAK, +Elżbieta MICYGAŁA, +Zdzisław MICYGAŁA

*Raduj, się ziemio, opromieniona tak
niezmiernym blaskiem,
a oświecona jasnością Króla wieków,
poczuj, że wolna jesteś od mroku,
co świat okrywa!
Zdobny blaskiem takiej światłości,
raduj się, Kościele święty, Matko nasza!
/z Orędzia Wielkanocnego/*

Drodzy Parafianie!

Z okazji Świąt Wielkiej Nocy pragnę złożyć Wam najserdeczniejsze życzenia. Niech ten czas, w którym przeżywamy Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa, napętnia Wasze serca radością, nadzieją i pokojem.

Niech światło Zmartwychwstałego Chrystusa rozświećla Wasze życie, prowadząc Was ku pełnemu Bożym łask i miłości życiu. W te świąteczne dni niech znikną wszelkie troski, a w sercach Waszych zagości prawdziwa radość i miłość, którą Chrystus daje każdemu z nas.

Niech te Święta będą dla Was czasem pełnym duchowej odnowy i umocnienia w wierze.

Wasz Proboszcz

Ks. Mariusz Szypa